

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Gert Petersen (SF):

På grund af deres argumenters fattigdom søger høgene inden for NATO at forsvare sig – og vi hørte jo tidligere hr. Palle Simonsen gøre det – ved at tillægge deres kritikere motiver, som de ikke har, og derfor vil jeg med det samme forudskikke to bemærkninger. For det første: også det østlige rustningsniveau er efter min opfattelse alt for højt. Også på den østlige side er det militærindustrielle magtkompleks alt for stærkt, og derfor gælder det om at få nedrustning i gang på begge sider, i Vest såvel som i Øst.

For det andet: jeg er tilhænger af dansk afrustning, bl. a. fordi dansk militær hverken gør fra eller til i atomalderen. Men på det globale plan er det ikke mit udgangspunkt, at hele den vestlige verden skal afruste totalt, samtidig med at den østlige verden opretholder et højt rustningsniveau. Vi anser det i socialistisk folkeparti naturligvis for særdeles gavnligt, at enkelte lande som f. eks. Rumænien har gjort det, tager positive skridt til nedrustning. Vi synes, Danmark bør følge eksemplet. Men på det overordnede internationale plan må der være tale om balancerede, etapevise nedrustningsskridt, som har almindelig afrustning som mål. Denne målsætning og fremgangsmåde er enstemmigt vedtaget af FN's generalforsamling.

Det, vi oplever nu, er, at under anførsel af USA er NATO som så ofte før i gang med at gøre det stik modsatte. NATO er ved at indlede en ny etape, ikke i nedrustning, men i kaprustning. Og indtil for ganske få dage siden har den danske regering og ikke mindst forsvarsministeren, som jeg har nogle bemærkninger til, uden blusel bidraget hertil. Regeringen har fremsat urigtige påstande, den har fortiet væsentlige oplysninger, og den har vildledt folkettinget, alt sammen med det formål at smugle en dansk godkendelse af disse oprustningsplaner igennem under den mindst mulige offentlige opmærksomhed. Man har hævdet, at atombalancen i Europa var tippet over i østlig favør, og at de nye oprustningsplaner derfor var berettigede. Påstanden er også blevet fremsat i dag. Hvis

vi ser på det ansete britiske institut for strategiske studier og dets publikation for 1979–80, ser man det drage den konklusion, »at noget nær ligevægt nu eksisterer mellem NATOs og Warszawapagten atomstyrker i Europa.«

Årsagen til, at forsvarsministeren her i folkettinget den 17. maj 1979 forelagde tinget en urigtig konklusion, var den enkle, at forsvarsministeren fortav eksistensen af to vigtige atomvåbensystemer på NATO-siden i Europa. Man har hævdet, at NATOs såkaldte moderniseringsplan skyldes, at Warszawa-pagten havde opnået eller – for at følge det britiske institut, for det skriver de også – i nær fremtid måske vil opnå overvægt gennem introduktion af de såkaldte SS-20 atomraketter. Men allerede i 1975 kunne det britiske blad *The Guardian* oplyse, at der inden for NATO var truffet beslutning om en ny intensiveret atomoprustning i Europa, og på det tidspunkt var der ikke udstationeret en eneste SS-20 raket.

Videre: hvis påstanden om den østlige overvægt er rigtig, kunne den jo nemt udlignes ved overførsel af endnu en eller to amerikanske Poseidon u-både til NATOs europæiske kommando, som det er blevet påpeget af den også af hr. Lasse Budtz med tilslutning citerede mangeårige chef for den amerikanske SALT-delegation, Warnke, men i stedet vil man altså indføre et kvalitativt helt nyt atomvåbensystem i Vesteuropa.

Det er åbenbart for mig, at der er gjort bevidste forsøg på at vildlede folkettinget gennem det sidste halve år. Under debatten i maj måned blev forsvarsministeren gentagne gange direkte spurgt, om der ikke indgik Poseidon u-både i NATOs europæiske kommando. Spørgsmålet blev ikke bare stillet af mig, men også af hr. Honoré, som ikke ville tro på, at det var tilfældet. Forsvarsministeren svarede ikke på spørgsmålet, selv om han meget vel hørte det. Den 16. november fejrer han oven i købet spot til skade og siger til Information om Poseidon u-bådene:

»Ja, de er altså ikke indregnet i de analyser, jeg har benyttet.«

Jeg står her med et fotokopieret uddrag af den militære statusberetning for 1980 udgivet af USAs øverste militærkommando, Joint Chiefs of Staff – jeg skal gerne overlevere den til forsvarsministeren, hvis man ikke råder over et eksemplar i forsvarsministeriet – og her læser jeg på side 68: